

Introit: Žalm 47,7-10

Píseň: 120 (Žalm 99) *Aj Pán kraluje (sl. 1-4 a 7)*

Modlitba: Pane Bože,

když posloucháme zprávy, co se děje ve světě kolem nás, bývá nám úzko nebo smutno. Hledáme viníky současného stavu a taky přemýšlíme, kde jsme sami udělali chyby, špatně se rozhodli, kdy jsme nechtěli za něco převzít odpovědnost.

Prosíme, odpusť. Prosíme o odvahu stát na straně slabších, bezmocných.

Prosíme, buď naší navigací, ukazatelem. Ty jsi Pravda, ke které má smysl se vztahovat.

I proto jsme tady: chceme si srovnat hodnoty, uvědomit se, kde je nahoře a kde dole. Chceme tě pozvat do svých životů.

Pane Bože, přijď království tvé. U tebe je budoucnost, kterou vyhlížíme. Amen.

Čtení: Iz 61,1-4; Píseň: 204 *Má duše Boha velebí*

Text: Mt 6,10b a Mt 8,1-4 (Přijď království tvé)

Kázání:

1. Malo-mocný.

Příběh o malomocném začal slovy *Když (Ježíš) sestoupil z hory...* Právě totiž skončilo kázání na hoře (Mt 5-7). Ježíšova dlouhá řeč, něco jako programové prohlášení. Blahoslavenství, slova o tom, jak se modlit a Modlitba Páně (centrální část horského kázání).

Ježíš domluví a sestupuje z hory. Lidé jdou s ním, ještě plní toho, co od Ježíše slyšeli. Tu přistoupí malomocný. Malomocný by k nikomu blízko přistupovat neměl. Je infekční a nečistý. Jsou jasná pravidla, že má být někde za městem a když se blíží lidé, upozorňovat voláním, že je nebezpečný. Tenhle člověk ale nejspíš slyšel Ježíšova slova a vzal si je k srdci. Ježíš přece říkal, jak se království Boží otvírá všem možným ztroskotancům! (chudým v duchu, pronásledovaným, slabým...)

Padá před Ježíšem na zem a volá: *Pane, chceš-li, můžeš mne očistit.* Ten malomocný si uvědomuje svou malou moc, spíš bezmoc, vyznává ji, prosí, aby působila moc Boží. On chce být v silovém poli Božího království. Ten člověk už nechce být spoutaný, ovládaný nemocí a nečistotou, už nechce být oddělen, vyřazen, vyloučen. Proto prosí o očistění.

„Chci“, řekne Ježíš, zní to samozřejmě.... Ježíš chce – člověka uzdravit, přijmout, umožnit mu návrat mezi lidi, do společnosti i do chrámu. Ježíš přichází k malomocnému a neváhá se ho i dotknout. Malomocný poznává moc a dobrotu Božího království na vlastní kůži. Boží království se projevuje jako alternativa neblahé současnosti. (jde to i jinak, status quo není neměnný). Boží království přichází. Je to pohyb Boha směrem k člověku.

2. Boží království není území, ale sféra vlivu.

Boží království není nějaké území, spíš je to chvíle nebo situace kdy vládne Bůh.

Ježíš mluvil často o tom, že se království Boží přiblížilo, že přichází, přijde. (Onen malomocný člověk takový příchod Božího království zažil.) Někteří Ježíšovi současníci doufali, že se postaví do čela národa, vyžene okupanty a nastolí funkční sociální systém.

Jenže Ježíš zřejmě nevěřil na změny shora, ale na změny zdola. Žil sen (a také kvůli němu umřel), že ve chvílích, kdy nevrátím ránu, nenechám si vnutit roli nepřítele, kdy za někým dojdou na návštěvu, někomu pomohu, přestanu se mračit, když zasadíme strom, když společně doma nebo ve sboru jíme, když pošleme peníze někomu, kdo je potřebuje; ve chvílích, kdy někomu naslouchám, kdy nebudu druhé soudit, kdy se potkám s druhým... že v takových chvílích je Pán Bůh blízko – děje se už tady nebe, je to kousek, záblesk Božího království.

Do takového nebe mohu někoho pozvat, dát mu ho zakusit; anebo opačně: někdo mě tam může třeba jen na pár sekund, minut vtáhnout, dát mi ho zakusit...

Proto také jednou Ježíš řekl: Království Boží je uprostřed vás. – Děje se občas uprostřed nás.

Úplně a úplně, v plnosti, bude Boží království až jednou.

3. Milovat současně zemi i Boha.

D. Bonhoeffer říká, že máme „milovat současně zemi i Boha“. Vidět, vnímat, modlit se směrem „nahoru“, k Bohu. Vidět, vnímat, pracovat, snažit se, usilovat směrem k lidem, ke světu. Bez předpokladů. S nadějí, s modlitbou. S prosbou *přijď království tvé* usilovat o lepší svět.

Jan Milíč z Kroměříže (*mezi lety 1320-1325; +1374), otec české reformace, založil v centru Prahy, v dnešní Bartolomějské ulici, útočiště pro bývalé prostitutky. Toto místo, dřívější veřejný dům s názvem Benátky, nazval *Nový Jeruzalém*. To byla provokace pro spravedlivé a sebespravedlivé. Copak je možné spojit takové věci?! Nebeské, svaté Boží město a „tvrdou městskou dlažbu“?

Jedním z obrazů Božího království, který Ježíš používá, je hostina. K ní patří společné jídlo, hojnost pro všechny, radost. Opakovaně ale Ježíš narážel na nepochopení, odmítnutí – na hostinu, nebo jinak „do Božího království“ přece nemohou mít přístup všichni. Hostina s Ježíšem se nemůže konat pod střechou toho celnického zloděje Zachea atd. - tohle Ježíšovi vyčítají ti spravedliví a snaživí. Ohlas toho je např. v písni „V království Božím místa dost“, zpívá se tam o lidech, kterým se Ježíšovo marnotratné otevírání dveří Božího království nelíbí. Budeme tu píseň dnes také zpívat.

4. Izajáš a zpusťovaná města.

Slyšeli jsme slova proroka Izajáše (první čtení), na ně se odvolává ve svém kázání Ježíš... Říká, že v jeho příchodu se Izajášovo proroctví naplnilo: přinesl chudým radostnou zvěst, přišel propustit zdeptané na svobodu... Nechme se osvobodit. Nechme se přemoci Božím královstvím. Nechme Boží království vyrůst, neprosazujme svoje království.

Hospodin skrze Izajáše slibuje, že bude vybudováno to, co bylo v troskách, zpusťovaná města budou obnovena... (I v současnosti se objevují a ozývají mesiášové, kteří nabízejí, plánují vybudování toho, co je v troskách... Někdy více, někdy méně ale tušíme, že to nenabízejí z čirého altruismu. Nejde jim o Boží království, ale o království jejich absolutní moci.)

5. Kdy se modlíme „přijď království tvé“.

Přijď království tvé volal malomocný (Bože, buď se mnou v mém malomocenství)

Přijď království tvé volám já, voláme my:

- přijď, když mě přemáhá touha udělat něco podlého, zlého
- přijď, když mi někdo ublížil a já ho k smrti nenávidím (pomoz mi, vtáhni mne do království, kde není nenávist)
- přijď a proměňuj mě (jsem připravena na to, že řády tvého království mohou být jiné než řády mého království)
- přijď a zvětši, otevři moje srdce
- přijď a otevři mi oči pro to, co jsem neviděla (a taky mi je třeba zavři pro něco, co vidět nemám, je to zbytečné nebo škodlivé)
- přijď tam, kde se chováme „jako by Boha nebylo“
- přijď, když se smutně díváme na to, jak vypadá svět, příroda, politika
- přijď tam, kde se vládci chovají, jako by oni byli těmi nejvyššími
- přijď jako král pokoje
- přijď, když se bude blížit můj konec, smrt, výhled ke království Božímu je i horizontem přede mnou, něčím, co mne čeká, kam mířím. Smrt a hrob není moje definitivita.

Věřím, Pane Bože, že tvoje království je přede mnou, před námi v celé kráse a plnosti. Děkuje. Amen.

Píseň: 783 *Přijď království tvé*;

Ohlášky;

Píseň: 787 *V království Božím místa dost*;

Přímluvná modlitba, Otče náš

Poslání: ... "Království Boží nepřichází tak, abyste to mohli pozorovat; ani se nedá říci: 'Hle, je tu' nebo 'je tam!' Vždyť království Boží je mezi vámi!" (Lk 17,20-21)

Požehnání: Bůh naděje ať zahrne vaše srdce radostí a mysl pokojem, abyste z jeho moci nalézali svobodu a nadějná východiska.

Píseň: 748 *Ó Králi věků důstojný*